

Onschuld

Frank Boeijen

Ik denk aan die tijd van idealen
Aan die tijd waarin alles kon
Toen de wereld nog verdeeld was
In oost en west
Het was zo duidelijk wie goed was
En zo duidelijk wie slechte
Maar nu de waarheid aan het licht komt
Er bestaat geen goed of slecht
Dan weet ik wat het is
Dan dringt het tot me door
Het is niet de wereld
Maar ik die de onschuld verloor
Wanneer wanneer kwam dat moment
Wanneer vond dat plaats
Wanneer ben ik onderweg
Ik geloofde in waarheid
Ik geloofde in heldendom
Ik geloofde in vriendschap
En dacht dat eerlijkheid bestond
Maar natuurlijk ik leefde in dromen
Ik wou dat ik dat nog kon
Soms heel even als ik naar jou kijk
Zie ik dat het ooit bestond
Dan weet ik wat het is
Dan dringt het tot me door
Het zijn niet de anderen
Maar ik die de onschuld verloor
Wanneer wanneer kwam dat moment
Wanneer vond dat plaats
Wanneer ben ik onderweg
De onschuld kwijtgeraakt
Was het de mislukking
Na een succes
Of het verraad van ee ngoede vriend
Waren het de nachten van slapeloosheid
Na de dag dat jij mij verliet
Was het de vlucht in roekeloosheid
En in alles wat verboden is
Nee, het was de aanblik op die morgen
In de spiegel, mijn gezicht
Toen toen wist ik wat het was
Toen drong het tot me door
Dat ik door de jaren heen
Zo onschuldig ben geweest
Zolang zolang bleek ik een kind
En het komt nog vaak terug
Maar over het algemeen
Verliest de onschuld haar geduld
Toen toen op dat moment
Was er geen weg terug
Want door de jaren heen
Verandert onschuld in schuld
Want door de jaren heen
Verandert onschuld in schuld